

Jorflag, som jeg maatte have stillet i Genhold til mine Udtalelser ved forrige Behandling, om at næstfødte Stykke af § 5 udgaar, og om at § 6, som Indenrigsministeren uvedkommende, udgaar. Jeg har undladt at stille dem, fordi jeg synes, at Forhandlingen om disse Jorflag var saa omfattende og varm ved 2den Behandling, at jeg ikke saae nogen Grund til at rejse denne Forhandling igjen ved 3die Behandling. Men man maa i det Faktum, at jeg ikke har stillet Jorflag om, at disse Jorflag udgaa, ikke se en Tilkjendegivelse af, at jeg har tiltraadt dem. Tværtimod maa jeg fremdeles fastholde den Stilling, jeg overfor disse to Bestemmelser har taget ved forrige Behandling. Til § 6 er der stillet et Par Vædringsforflag, som vist kunne være meget hensigtsmæssige, jeg tror ikke, at den Bestemmelse, der findes for Landbrugsskoler om Tilskud til nye Skoler, bør findes for Folkehøjskolerne. Men da § 6 ikke vedkommer mig, skal jeg ikke videre udtale mig om de Jorflag. Som sagt, jeg tror, det er vanskeligt for Loven at medtage § 6, og jeg kan endnu ikke forstaa, at man har villet knytte denne Paragraf til Loven. Jeg kan saa overmaade godt forstaa, at man vil have dette Forhold ordnet, men for mig staar det saaledes, at faar man dette Forhold ordnet for Landbrugsskolerne, vil man som Konsekvens deraf ogsaa faae det ordnet for de almindelige Folkehøjskolars. Vedkommende. Men i det man knytter dette Jorflag til denne Lov er jeg bange for, at man lægger Loven Hindringer i Veien, og jeg skal derfor vedblivende fravaade det.

Saug: Man skulde synes, at det ikke har Noget at sige, om man sætter Eleverne behøve ikke at skrive, hvilken Skole de ville besøge, eller: Eleverne maa ikke nævne, hvilken Skole de ville besøge. Men der er dog alligevel en meget stor Forskel paa dette, thi naar der staar: Eleven behøver ikke at nævne det, er han fristet til at nævne Skolen, naar han veed eller tror, at desom han nævner, at han vil til den Skole, faar han Noget, men nævner han ikke Skolen, faar han muligvis Ingenting. Derimod udsætter man ham ikke for den Fristelse, naar det hedder: Du maa ikke nævne, hvilken Skole. Du vil gaa paa. Naar den ærede Ordfører saa siger, at Eleven jo kunde tage fejl og komme til at skrive, hvilken Skole han vil besøge, og spørger, om han saa Intet skulde have, saa vil jeg sige, at den Feiltagelse kan vedkommende Elev jo umuligt komme til at gjøre. Den ærede Ordfører vil jo vide, at naar der nu søges om Understøttelse, er der

trykte Skemaer, og der kan jo staa i det trykte Skema, at Elever, der søge, ikke maa nævne, hvilken Skole de ville til. Eleven kan altsaa aldrig komme til at tage fejl, naar han faar et saadant trykt Skema. Jeg kan saa godt forstaa, at Høire her i Thinget stemmer imod de Vædringsforflag, som ere stillede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem fra Mors (Kavn). Det kan jeg saa udmærket forstaa, for dermed ere de jo i fuldstændig Overensstemmelse med deres tidligere Stilling, nemlig at billige, at Ministeriet gjorde en vilkaarlig Uddeling af Pengene til Højskolerne; det har Høire billigt. Derfor kan jeg saa godt forstaa, at de samme ærede Herrer sige: Vi ville være i Overensstemmelse med os selv og derfor stemme imod de Jorflag; men jeg kan sandelig ikke forstaa, at Venstre vil gaa hen og stemme derimod. Det er ligefrem at staa os selv paa Munden, naar vi hufte, hvad vi have sagt før, og ikke blot, hvad vi have sagt her i Thinget, men hvad Venstrebladene og hele Venstre har sagt ud over Landet. Skulle vi nu løbe fra det og sige, at det har Intet at betyde, skulle vi nu sige at det, Venstre sagde før, var Mundsvær som saa meget Andet, det har sagt, og at Høire har Ret? Det er det, Venstre vil gjøre ved at stemme imod dette Jorflag; saa siger det, at Ministeriet herefter ikke vil handle vilkaarlig med Hensyn til Uddelingen. Selv om Indenrigsministeren faar den Bemyndigelse, som Jertallet vil unde ham, idet de staa sig paa Munden for, hvad de tidligere have sagt, at Regjeringen var vilkaarlig i Uddelingen og sige, at det er en gammel Saga, som vi ere komne ud over som over saa meget Andet — saa tror jeg dog slet ikke, at denne Indenrigsminister vil være vilkaarlig, men hvem borer os for, at han vil være Indenrigsminister næste Aar? Hvem troede, da den forrige Kultusminister kom med sin Udtalelse, at det kun var tilsyneladende, at han havde gjort en Svingning, og at det siden skulde vise sig, at det var paa Skramt? Det gjorde imidlertid sin Virkning, jeg kan tale med derom; thi jeg maatte betale. Der er et Høireblad, som lige nu har sagt, at jeg bar mig forkert ad overfor min Skole, og spurgte, hvorfor jeg stod paa den forkerte Side i politisk Henseende, ellers kunde jeg have faaet ti Gange saa Meget. Man har tidt her i Thinget breddet Ministerens Vilkaarlighed, men nu ville de Herrer gaa fra, hvad De før have fordømt; nu skulle vi igjen give Ministeren fuld vilkaarlig Magt, nu skulle vi være Høiremænd Allesammen i denne Sag. Og